

"העולם הזה" שבוטון החדשות הישראליות. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134. תאריך: 136. מען מברקי: עולמפרס, "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אביגדור. הפצה: גר בע"מ. גלופות: צינקוורפיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קיא קי

הוא ירגיש בטוח רק כשמסביבו יהיו שומרים מזויינים?
רחל שפירא, רמת-גן
מכתב גדוי לאנאר אריסאדא
 אדוני הנשיא, שלום רב,
 הנני אזרח במדינת-ישראל וחייב ב-צה"ל, מוסר לך בזאת בתוס' לב ובמלוא הכנות, את תודתי האישית על עמדתך האמיצה בעולם הערבי כלפי השלום ב-מיוחד התיכון.

רבים כמוני המשרתים בצבא מייח-לים לבוא השלום.
 עקב צעידך הפוליטיים בחודשים האח-רונים, בטוח אני כי פניך לשלום. מי יתן וכך יהיה.
נעם בן-יוסף, ד"צ 1503, צה"ל
מכתב גדוי לשר קוד

משה קול, שלום,
 עד היום לא ידענו כלל שיש לך דיעות, והנה להפתעתנו אנו קוראים ב-עיתון, שאתה מתנגד בחריפות לכל נסיגה מעבר לקו הסגול.
 משום מה החלטת להרחיב את תחו-מי פעילותך אל מעבר לסחיטת תיקים ומו"מים קואליציוניים. אנו מבינים ש-זה פופולרי היום להתנגד לנסיגה מעבר לקו הסגול, ונדמה לך שאתה ומפלגתך העלובה תקבלו בזכות זה כמה קולות נוספים בבחירות המתקרבות, ואולי גם תצליחו לסחוט תיק נוסף, אך ודאי תסכים איתנו שזו עדיין אינה סיבה שחברינו ואנחנו ניהרג על הגבעות והכ-פרים של סוריה, או אולי למוישה גרויס יש היגיון משלו?
רפי ברוך, אורי בן-מאיר,
 חיילי מילואים במובלעת, צה"ל

פסוד לעדות
 הייתי מוכן לקבל את כל מה שאמר עזר וייצמן על התמוטטותו של יצחק (המשך בעמוד 8)

ושלב שלישי, הגרוע מכולם, הפריצה של כוחות הביטחון לבניין בו היה כלואים כ-90 בני-ערובה צעירים.
 וזאת למרות דבריה של ראש-הממ-שלה כי ממשלתה התכוננה להיכנע ל-דרישות החבלנים, כדי "לא להילחם על גבם של ילדים", כדבריה.
 והנה, מתברר גם מדבריו של שג' ריר צרפת בישראל, כי הממשלה אפילו לא חלמה להיכנע לחבלנים, ומה נובע שלא מוצו כל הצעדים האפשריים למני-עת הקורבנות.

רב ברין, חיפה
 אפילו לא היו כל מחזלי יוס-הכיפוי-רם, רק בגלל מחזל מעלות, היתה צרי-כה הממשלה לעוף?
יעקב שומרקן, גבעתיים
צער בעדי חיים

"העולם הזה" 1913, "חיות - הכלבים ניצלו", על שלושת ה-כלבים שנכלאו בתחתית בור וניצלו.

לאור העזרה הרבה שהושטתם בעבר ובהווה לבעלי חיים סובלים, ולאור נכר-נותכם עד כה להחלץ ולהוקיע כל עוול ואכזריות כלפי בעלי חיים, ובעיקר לנו-כח הפירסום האחרון שנתתם למיק-רה של חילוץ הכלבים שנפלו לבור

רינגו
 חברה של תשדוד

(לאחר שעיתונים אחרים נמנעו מלפר-סם את הפרשה "מחוסר עניין ציבורי"), ברצוננו להביע לכם את הכרת תודתנו העמוקה על כל פעולותיכם עד כה ועל מה שעוד תפעלו בעתיד להקלת הסבל של בעלי חיים חסרי-מגן.

הלדה פרוי-שמייך, יזר אגודת צער בעלי חיים בישראל, תל-אביב

וידע חיים

בזמן האחרון יש בהעולם הזה יותר כתבות על חיות מאשר על בני-אדם... האם התיאשטם כל-כך מהגעז האנושי? **יואל רקם**, חיפה
 קראתי את כתבתו של פופאיי על ה-בוקסריאדה (העולם הזה 1914) ואת זה שהוא נגד בוקסרים שמסתובבים עם תעודות. זהו אומנם חיקוי של המין האנושי, אבל מה אפשר לעשות, ככה זה בעולם, בלי תעודות אי אפשר להתי-קדם בחיים. ולא חשוב אם זאת תעודת-גברות, תעודת-חיסון או תעודת יוחסין. **רינגו**, בוקסר עם תעודה, ראשון-לציון

שתי ברירות

בפני אזרחי ישראל ניצבות בדור ה-אחרון שתי ברירות:
 (א) להגיע להסדר עם הפלסטינים ודרכם עם מדינות ערב;
 (ב) לחיות על החרב עוד שנים רבות. הברירה הראשונה יוצרת פתח, אפילו קלוש, לחיים פחות או יותר נורמליים. על הברירה השנייה, לאור הפעולות האחרונות של הפיאדיון, אני פוחדת אפילו לחשוב.
 שלא לדבר רק על הקורבנות בנפש שהיא גורמת, היא מביאה גם לנזקים פסיכולוגיים עצומים לאזרחי המדינה. איזה מין אזרח יגדל ילד, כשמגן הילדים דרך בית-הספר העממי והלאה,

היום, כשכולם חוקפים את המישטרה וכוחות-הביטחון על מחדליהם וכישלונם בפרשת הטבח במעלות, אני רוצה להיות יוצא-דופן ולהגיד כמה מילים טובות על המישטרה.

בניגוד לכל מה שהתפרסם עד כה, היתגלתה מישטרת-ישראל ביום השחור של מעלות בשיא יעילותה, מסירותה ותושייתה. שוטרי ישראל וקציניהם, שחשו למקום הפורענות, הבינו מייך כי הבעייה הניצבת בפני עם ישראל אינה איך לחלץ את התל-מידים המוחזקים כבני-ערובה בידי המחבלים בבית-הספר בעיירה הגלילית. אלא איך למנוע מעשרות הצלמים העיתונאים שחשן למקום, לסקר ולתאר מה שמתרחש במקום. מרגע שתפסו כי המשימה הבלעדית המוטלת עליהם היא להרחיק צלמים ממקום האתרחשות, הם לא חסכו מעצמם כל מאמץ והקרבה. והרפו נפשם במערכות ישראל כדי למנוע מהצלמים להביא לידיעת העולם בתמונות את מה שאירע במעלות.

שוטרים וחיילים מגרשים צלמים מחצר בית-הספר במעלות *
 שיא של יעילות

אומץ ליבם של השוטרים המסורים עמד להם שלא להיכנע בפני העובדה שלמקום הגיעו עשרות מצלמי העיתונים החשובים ביותר בעולם, וגם לא בפני הפצרות אנשי מישטרה-ההסברה שחשו למקום וניסו להסביר לשוטרים שהעיתונאים והצלמים משרתים במיקרה זה את ענייני ההסברה של ישראל. בגסות רוח ראויה לשבח, בהפעלים שרי-רים ואגרופים, החזיקו השוטרים את הצלמים במשך שעות ארוכות במרחק קילומטר מבניין בית-הספר, במקום בו לא יכלו לראות דבר, כדי לא לגלות, חם ושלום, לאויבי ישראל. מה באמת קרה במעלות. בנפצם בקתות רוביהם מצלמות ומצלמות טלוויזיה, הזכיהו שוטרי-ישראל כי לא יגום ולא יישן שומר ישראל.

ועל כך יבואו על הברכה.
 קצת יותר ברצינות: אפשר להבין את ההוראה שניתנה לשוטרים למנוע מאזרחים להתקרב לבית-הספר כדי לא לסכן חייהם לשווא. אבל הגיע הזמן שמישטרת ישראל תלמד טו-פסוף שצלם עיתונות הוא חייל בשירות אמצעי התיקשורת. אם הוא רוצה לסכן את עצמו, על אחריותו, כדי לדווח לציבור בצורה היעילה ביותר על התרחשויות שהן מענייניו של הציבור, אין זה תפקידה של המישטרה למנוע זאת ממנו. זהו הסיכון שבמיקצוע, המוכר ומכובד בכל מדינה נאורה בעולם.
 נמאס כבר לחזור על זה, אבל מפקדי מישטרת ישראל חייבים להסביר זאת שוב לשוטריהם: התפקיד לשמור על שלומם של הציבור, אינו כולל גם את משימת מניעת המידע ממנו.

* קיצוני משמאל, דויד רובינגר, צלם הטיים בישראל.

מכתבים

עז גבם של ילדים!
 מבלי להפחית במידת הברבריות של מבצעי הטבח במעלות, יש להאשים גם את האחראיים על ביטחוננו, במחזל נוסף.

קשקשת

הפעל את דמיונך ונסה למצוא כר-תרת מתאימה לציור שלמטה, שתס' ביר מה אתה רואה בו. הצעות לכו-רתות יש לשלוח לפי הכתובת: ת.ד. 136, תל-אביב, עבור "קשקשת". התג' דרות הקולעות ביותר תפורסמנה.

קשקשת 1914

- המכשיר שעושה את החורים בברושים, **שאול יהושלב**, פתח-תיקוה
- נעץ למאזוכיסטים, **רחל פדני**, רמת-גן
- נעץ בעל אישיות חצוייה, **אלי מורחיי**, אפקה
- בתולה במבט מהצד, **רם נפתלי לביא**, ר.ט. 3368, צה"ל